

RÁBSKÉ NOVINY

ČÍSLO 26.

KE ČTENÍ ZDARMA

21. ŘÍJNA 2014

*Nejkrásnější
období je patrně podzim,
když má milá shrabuje listí,
myslím si, že dělá asi určitě
správně,
zahrádka se pravidelným
shrabováním čistí...*

(text: Ivan Mládek)

MEZI ŘÁDKY

Hlavním posvícenským dnem byla vždy neděle před, nebo po svátku místního patrona. Pro posvícení byla typická spousta dobrého jídla a pití, muziky, tance a společenské zábavy. Lidé se vzájemně navštěvovali a hostili a oslavy se často protáhly i na několik dní. Bylo obvyklé pořádat o posvícení také svatby a jelikož každá vesnice slavila posvícení jiný den, posvícenských příležitostí k zábavě bylo po celý podzim mnoho. Na podzim se poznal dobrý hospodář, neboť jeho celoroční práce se zhodnotila v úrodě a ještě lépe v hospodářských přebytcích. Byla to odměna pro celou rodinu, sepečet s místem a s lidmi v obci se stvrzovalo právě v tuto dobu.

Dokážu si dobře představit, že taková posvícenská veselice byla nejlepším místem k uzavírání kontraktu a dohody k budoucí spolupráci. Podzim byl dobou radosti a vděku k lidem a přírodě. Konec sezony, rekapitulace a poučení pro další začátek.

Nebyla to doba romantická a není taková ani ta dnešní. Obzvláště v době povolební, kochání se zbarveným listím - se mi nějak nedaří. Upřu-li však svou pozornost na charaktery lidí, jak se mi teď před očima mění, zdá se to sepečet s přírodou naprosto zřejmé vč. spadaného listí, viz. výše: zahrádka se pravidelným shrabováním čistí...

A já odcházím dělat těsto na hnětýnky, tradičně dobré zůstává. Přeji příjemné podzimní počtení.

Eva Dušková

JSEM TADY RÁD

Jméno: Marie **HOMOLOVÁ**
 Věk: **68**
 Zaměstnání: **spisovatelka, novinářka**
 Bydliště: **Praha**

Pracovala jsem ve Vlastě, v Lidových novinách, dodnes spolupracuji s MF DNES. V Lidových novinách jsem několik let vedla rubriku výletů, moje texty později vyšly v dvoudílné publikaci Příběhy české a moravské krajiny. S manželi Soňou a Zdeňkem Thomovými jsme vydali třídílnou knižní sérii Hradů a zámky Čech, Moravy a Slezska, Historická města Čech, Moravy a Slezska a Magická místa Čech, Moravy a Slezska.

Šumavu mě naučil znát Klostermann

Dodnes se vidím: ležím v radešovském kempu na trávě a čtu Kam spějí děti. Kousek za mnou sice mírumilovně šplouchá Otava, ale přede mnou se v knize odehrávají dramata přetékající lidskými tragédiemi, láskami i krutostí, ale hlavně divokou, nezkrotnou přírodou. Opravdu Šumava taková bývala?

Začala jsem se s ní sbližovat až téměř před třicetkou, kdy jsme vodáckou Lužnici vyměnili za Otavu a řadu let jsme se jí drželi. Do báglu jsem kromě spacáku balila i něco z Karla Klostermanna, ráda vozím na dovolenou autory, kteří k místu patří. Ale na rozdíl od optimistické vypravěčky Marie Kubátové, se kterou jsem se idylicky pročetla Krkonošemi, Klostermann drtil rozbouřenými potoky, vánicemi, které zasypávaly chalupy až po komín, stařenkami mizejícími v močálech, mrtvými dětmi schoulenými v závěších. A přece to neděsilo. Alespoň ne moc.

Fascinoval mě až malířsky barvitými popisy přírody a živlů, které jí kralovaly, i znalostí místních historek, pověstí a lidských osudů, které uměl vytěžít. Šumava s ním byla najednou důvěrná. Ostatně, kdesi jsem našla jeho přiznání:

„Neumím naprosto vynalézati ani typů, ani povah, ani událostí, toho daru se mi nedostalo. Osoby, jež předvádím čtenářům, existovaly, a co vypravuji ve svých románech a povídkách, se stalo, já jsem to pouze kombinoval, uspořádal a v jakýsi celek upravil.“

Od té doby jsem listovala Klostermannem jako turistickým průvodcem.

Našla jsem tu Jezerní slat', kde zahynula stará Apolena. Březník čili Pürstling s revírníkem Kořánem. Horskou Kvildu, kde za kůrovcové, tenkrát v 19. století takzvané broučkové pohromy, přišla o všechno rodina sedláka Podhamerského z románu V ráji šumavském. Mezi Zlatou Studnou a Horskou Kvildou jsou dodnes znát stopy bývalé samoty Ranklov, odkud pocházel další z hrdinů románu V ráji šumavském – legendární šumavský obr Sepp Rankelský, mimochodem Klostermannův příbuzný.

V románu Kam spějí děti jsem našla údolí mezi Modravou a Javoří pilou, kudy šli lesáci hledat k Weitfälskému močálu boudu nebohé Justiny. A ve stejném románu Kamenný dům, kolem kterého chodíme od Vydry na Rokytu nebo do Srní.

V povídce Svalený balvan jsem našla hřeben nad levým břehem Vydry, se skalisky zvanými „zámečky“ nebo „hrádky“, odkud kdysi rozverní chlapci shodili velký kámen a těžce zranili dřevorubce. Na protějším svahu nad Vydrou vím o téměř zaniklé osadě Jelenov, dějišti až hororové povídky Ohnivý snopy nad Hirscheinsteinem.

„... objevila jsem v Sušici pana Milana Pokorného, který kdysi v Rabí učiteloval ...“

A taky tuším cestu k zaniklým Pasekám, kde podle povídky Bílý samsun zahynulo ve vánici šestadvacet dětí.

Mrazení nad Klostermannovým sugestivním textem mi neprohrál ani fakt, že dnešní kronikáři nenašli ve starých zápisech o podobné tragédii jedinou zmínku.

Díky Klostermannovi jsem se naučila znát Šumavu nejen jako krásné hory s půvabnými výhledy, hukotem Vydry a lesy bez konců, ale jako kraj tajemný, občas divoký až krutý, a hlavně plný příběhů.

Otavu jsme jezdili roky a kdybych měla jmenovat místa, na která jsem se nejvíc těšila, určitě by k nim patřilo Rabí. Louka nad mostem bývala pohostinná, tradičně jsem odtud vyráželi na procházku přes most do Žichovic (ano, tam, kde Klostermannův táta pracoval jako lékař), ale hlavně od louky vzhůru k hradní zřícenině, ve svahu pod ní jsme si hráli na Žizku a pokřikovali na sebe: *Krejž holého!* Taky jsme chodívali za silnici do kopců na houby a jednou jsme tam našli modré maliny. Přežili jsme je.

Když jsem později v Lidových novinách vedla rubriku Výlety, objevila jsem v Sušici pana Milana Pokorného, který kdysi v Rabí učiteloval a s dětmi tam obnovil starý, lety zarostlý židovský hřbitov. Na jednom z náhrobků je tu tak dodnes znát i Fürth, jméno rodiny, na kterou Klostermann vzpomínal v povídce Pod Rábským hradem.

Od 90. let jsme v létě, v zimě jezdili na Turnerovu chatu, ale vystřídali jsme i Františkov, Filipovu Huť, Nové Hutě, Borová Lada, Pláně... Po dva roky jsme bydleli v Prášilech ve staleté chalupě U Jakuba, která idylicky vrže ve všech trámech, a v obci jsme tu našli památník s početným soupisem obcí zaniklých po odsunu Němců. Armáda, která později zdejší pohraničí obsadila, je zbořila do posledního kamene, což pro nás bylo další téma, jak plánovat výlety. Třeba k bývalé Hauswaldské kapli nebo k jezeru Laka kolem zlikvidované sklářské vsi Hůrka, kterou dneska připomíná jen obnovený kostel. Zatrne tu i dojme, že autoři pamětní desky nezapomněli ani na jména lidí, kteří za komunismu zahynuli při útěku přes šumavské hranice. Kdykoli jdeme na Knížecí Pláně, ani tady se nezapomeneme zastavit na starém a znovu vzkříšeném německém hřbitůvku, který už je jen vzpomínkou na další zaniklou vesnici.

Nostalgicky posedíme, pak vyrazíme po modré přes Žďarecké sedýlko k Polce, a vytěsníme všechny chmurné dojmy. Spolu s cestou z Horské Kvildy dolů podél Hamerského potoka patří tahle trasa mezi Knížecími Pláněmi a Polkou k mým nejmilejším, Šumava se tu předvádí ze svých nejkrásnějších stránek. Co víc, žádnou klostermannovskou tragédii jsem tu zatím nenašla. Konečně klid a jen příroda.

UDÁLOSTI / OBEC ČEPICE

OMLUVA

V srpnovém čísle Rábských novin došlo k nepříjemnému nedopatření. U čepické akce **Sraz harmonikářů** byly otištěny fotografie sice ze srazu, ale čepických s kamarády s Klobouk u Brna. Děkuji tímto p. Šubovi za upozornění a dnes otiskují fotografie z července, jistě by byla škoda zapomenout na tuto tradiční a populární akci, kde se sešlo kolem stovky lidí. - e d -

Třetí ročník setkání harmonikářů v Čepicích

foto - jš-

Konec prázdnin – no a co?

Na sobotu 23. srpna připravili hasiči v Čepicích tradiční sportovní dětský den. Takové malé „oslazení“ připomínky toho, že prázdniny jsou nenávratně u konce a školní rok zaklepal na dveře.

U místní hasičské klubovny se letos sešlo 25 dětí a početné fanouškovské publikum – sourozenci, rodiče, prarodiče, kamarádi. A vládla tu atmosféra téměř olympijská.

Pro děti byly připraveny tradiční soutěže (skákání v pytlicích, jízda zručnosti na kole, hod granátem do dálky, běh s rozličnými „nástrahami“, střelba ze vzduchovky, hod na cíl a další).

Za předvedené výkony samozřejmě následovalo patřičné medailové ocenění. Jak někteří z malých závodníků konstatovali, „zlaté“ byly nejchutnější (alespoň jedna fidorková medaile se houpala na krku každému účastníkovi, někteří jimi byli doslova ověšeni).

Tradiční byl i závěr sportovního dne – brouzdaliště z hasičské pěny, které rázem proměnilo všechny děti v armádu sněhuláků. Konec? Kdepak! Tím bylo až večerní opékání špekáčků a noční stezka - „bobřík odvahy“, jehož se účastnila i místní strašidla a hejkalové.

Pořadatelům a všem, kteří přiložili ruku k dílu, patří poděkování za opět skvěle připravenou akci, všem dětem za účast a nasazení, se kterým zvládaly úkoly, a fanouškům za obrovskou podporu. A protože všechno vyšlo tak, jak mělo, i počasí bylo celkem přívětivé, všichni už se těší zase za rok, na dalším sportovním – zábavném dětském dnu v Čepicích na viděnou!

Miroslav Kůs, velitel SDH Čepice

UDÁLOSTI / OBEC ČEPICE

A ještě dětský den

Výlet do Klobouk u Brna 14.-17.8.2014

Po dvouměsíční přípravě jsme nás šest "pionýrů" vyrazili směr Morava. K tomu, abychom se vydali na cestu, nás inspirovala návštěva Klobouckých v Čepicích, kterou jsme jim tímto chtěli oplatit. A tak jsme nakoupili nějaké regionální pochoutky včetně výborných čepických utopenců z hospody U Polenů jako dárek pro naše přátele v Kloboukách a ve čtvrtek večer vyrazili ve složení Jirka Valdman, Eda Potužník, Václav Bublík, Alena Bublíková, Pepa Matějka a já.

Cesta byla docela příjemná až na úsek dálnice D1, to je opravdu perla mezi evropskými dálnicemi. Před devátou večer jsme konečně dorazili do Klobouk, kde nás již netrpělivě očekával uvítací výbor klobouckých kamarádů. Ještě večer jsme poseděli společně v hospůdce na hřišti, vyměnili si novinky z obou vesnic, vyřídili pozdravy a domluvili si program na další dny. Ubytování jsme měli rezervováno v penzionu přímo v Kloboukách. Co se týká samotného městečka, nejvíce nás asi zaskočila jeho velikost, nějak jsme očekávali něco menšího. Hodně se tu buduje, opravuje se kulturní dům, náměstí a další budovy, což má i stinné stránky – přestavbou byla vyřazena z provozu restaurace a další provozy, kde se lidé scházeli.

V pátek 15. po snídani jsme se vydali na cyklovýlet do Lednice a okolí. Zjistili jsme ale, že námi vyhrazený jeden den je opravdu málo. Jen Lednický zámek by zabral celý den, a to je spousta zajímavých míst i v okolí, například Lovecký zámek, Tři grácie, Janův hrad, Apollonův chrám a spousta dalších. A tak jsme si museli něco nechat na příště. Vrátili jsme se do Klobouk okolo šesté a setkali se s místními opět na hřišti, kde nás již vítali jako staré známé. V sobotu jsme si naplánovali výlet do Mikulova, Valtic a Sedlece - to už jsme se šetřili na večer, čekalo nás závěrečné posezení a rozloučení ve sklepě u Kamila Baláta a my chtěli důstojně reprezentovat naši vísku. Myslím, že se tento záměr podařil. Skvělé víno, výborné jídlo a úžasní lidé. Rozešli jsme se až nad ránem. Neděle už tak dobrá nebyla, čekala nás cesta domů a hlavně pak následující pracovní pondělí.

Nakoupili jsme ještě nějaké víno, prohlédli si dominantu města - větrný mlýn, zvaný "větrák", no a pak už loučení. Moc se nám domů nechtělo, bylo u Váš dobře, kamarádi. Doufejme, že se nám podaří navštívit Klobouky i příští rok.

Richard Hagara

UDÁLOSTI / OBEC ČEPICE

Větrný mlýn v Kloboukách u Brna (citace z www.kloboukyubrna.eu)

Z historických pramenů se dovídáme, že v Kloboukách stávalo celkem osm větrných mlýnů, které však postupem doby zanikaly. Ještě koncem 19. století stály na jižních svazích Klobouk čtyři větrné mlýny, jak dokazuje fotografie z r. 1896.

V r. 1905 stál v Kloboukách už jen poslední mlýn. Byl postaven r. 1748 a patřil zábrdovickému klášteru. Mlýn byl celodřevěný, německého typu (sloupový, též bera-ní) a stál na jižním kopci nad Kloboukami. Stavba byla provedena podle projektu te-saře Jana Riglera.

Mlýn měl šíři stran 6 m a byl vysoký 14,5 metrů. Z finančních důvodů se rozhodl F. Bitomský v r. 1938 mlýn rozebrat a prodat dřevo jako stavební materiál. Proti tomu se postavil Památkový ústav v Brně a Obecní úřad v Kloboukách. Nakonec mlýn odkou-pila Občanská záložna v Kloboukách, která financovala jeho renovaci. Poté mlýn na-dále sloužil už jen jako historická památka. V roce 1945, při osvobození Klobouk byl mlýn zasažen a vyhořel do základů. Zůstalo po něm prázdné místo a mnoho vzpo-mínek místních obyvatel.

Historie větrných mlýnů v Kloboukách je velmi bohatá a proto se skupina místních nadšenců rozhodla, že nepřipustí, aby navždy zanikla. Z podobného mlýna se podařilo zajistit hlavní části a ty byly převezeny do Klobouk. V letech 1983 – 1985 byl mlýn renovován a postaven na původním místě, kde stával poslední kloboucký větrák z ro-ku 1748. Veřejnosti byl zpřístupněn 1.6.1985. Dnes je to jeden z mála větrných mlýnů v České republice, který má kompletní vnitřní vybavení a je plně funkční.

VÍTE, ŽE ...

- * V r. 1852 a 1854 sehráli ochotníci ve hradě divadlo za účasti velikého počtu návštěvníků i z dalekého okolí. Z výtěžku zakoupili potřebné věci pro kostel sv. Jana Nepomuckého, který byl v té době značně sešlý.
- * 22. září 1862 se konala na hradě velká slavnost za účasti 4000 lidí (!) a krajského hejtmána. Na programu byla přednáška o původu a historii hradu, řečnil sušický starosta JUDr. Gabriel. Pak bylo sehráno divadelní představení *Jiříkovo vidění*.
- * V r. 1868 byl zaslán na úhrady obce kámen z hradu na stavbu Národního divadla v Praze.
- * 27. srpna 1899 se konala velká oslava 400 let povýšení Rabí na město. Odpolední slavnost ve hradě pokračovala slavnostním věnečkem *U koruny* (dnes Kavalovi).
- * V r. 1906 byl založen „Okrašlovací spolek pro město Ra-bí a okolí“ a hned vyvíjel bohatou činnost.
- * 13. září 1908 byla uspořádána na hradě oslava 60. let zru-šení roboty. Po přednášce sehráli ochotníci v konírně di-vadelní představení „Proces“ a večer se konal věneček v hostinci *Pod hradem* (dnes prodejna konzum).

UDÁLOSTI/ ROSA

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI aneb CESTA ZA POKLADEM OTAVSKÉHO VODNÍKA

Letos jsme neměli opět štěstí na počasí! Dlouho připravované rozloučení s prázdninami na hřišti a Šibeňáku se pro déšť opět konalo v rábském kulturáku. Sice odpoledne vysvitlo sluníčko, ale účastníci naší prázdninové cesty by po jejím absolvování byli určitě mokří jako ten Otavský vodník.

Na stanovištích v kulturáku čekala na příchozí děti natěšená Ježibaba, Vodnice, Bubák, Bludička, Hejkal i Loupežník. Chybět nemohl samozřejmě Otavský vodník, který celé odpoledne děti provázel a sledoval jak si při soutěžích vedou. To proto, aby v závěru akce mohl rozdat své velké skleněné perly jako dárek. Soutěžní úlohy byly pro malé děti lehké, pro větší děti těžší, ale zvládly je bez problémů. Venku za kulturákem se dokonce pod bedlivým dozorem Vaška Touchy střídalo ze vzduchovky na terč jako na opravdových závodech. Na všechny účastníky čekalo sladké občerstvení od Rosaček, opečený buřtík od hasičů a výborný popcorn od Pepy Svatoše. Nakonec ani nevádilo, že přišlo jen 20 dětí, my dospělí jsme si stejně užili báječné odpoledne. Když všechny děti odešly, sedli jsme do kruhu a vzpomínali na doby nedávno minulé. Děkujeme všem účastníkům za finanční dary (předali jsme je našim rábským hasičům), našim účinkujícím bubákům za ochotu vystupovat zdarma pro děti a panu starostovi za poskytnutí střechy nad hlavou. Už se těšíme na příští cestu za pokladem a snad se počasí konečně umoudří!

-mj-

Zájezd do plzeňské Techmanie

Tradiční nedělní zářijový zájezd byl letos do interaktivního Science centra a Planetária v Plzni.

Celou cestu autobusem z Rabí přšlo, vlastně přšlo celý den, tak nikomu nevádilo, že se pohybuje uvnitř dvou budov Techmanie. Všechny 44 účastníků bylo natěšeno, jaké expozice si prohlédnou.

Nejdříve jsme vešli do budovy Planetária, kde jsme měli objednaný film ve 3D projekci „Astronaut + Krásy vesmíru“. Usedli jsme do pohodlných křesel v promítacím sále a nechali se unášet iluzí vesmírné cesty mezi hvězdami. Je pravda, že někteří malí prckové při projekci usnuli a někdo měl při sledování filmu pocit jako na kolotoči, ale zážitek to byl pro všechny úchvatný. Potajmu jsem se bez brýlí koukla na diváky a mnozí mávali před sebou rukama ve snaze zachytit hvězdu před svými očima. Projekce 3D všechny vtáhla zcela reálně k planetám do kosmu.

V Planetáriu mě zklamalo jen uzavření suterénu (opravovali podlahu), kde jsme nemohli vidět obří vznášející se zeměkouli Science on Sphere. Poté jsme se přesunuli do prostor Science centra, kde jsou expozice: 150 let průmyslu, Člověk a zvíře, Edutorium, Přijď na to, Vodní svět, Má to háček, Obnovitelné zdroje energie a pro malé děti od 3 let expozice Malá věda.

Všemu vévodí obří plastika Davida Černého „Entropa“ na ploše 16,5 x 16,5 metru o které mluví celá Evropa, neboť je to lehce provokativní pohled na státy EU a byla v Bruselu při našem předsednictví Rady Evropy.

Prošli jsme si expozice, na vše si sáhli, vyzkoušeli podle návodu. Škoda, že hodně prvků bylo také mimo provoz, zřejmě projdou rukama stovek lidí a dojde k poruše. Mohli jsme se občerstvit v restauraci, všechny věci si nechat v uzamykatelných skříňkách, vše je bezbarierové včetně výtahů, v prostorách je i obchůdek se suvenýry. Zajímavostí jsou i vědecké pokusy prováděné přímo před návštěvníky. Za sebe mohu jen doporučit návštěvu těm, kteří dosud váhají. Těším se na další zájezd s ROSou.

-mj-

UDÁLOSTI/ SDH RABÍ/ HRAD RABÍ

HASIČSKÁ SOUTĚŽ 30.8. 2014

Dne 30.8.2014 se u nás v Rabí konala soutěž dětí zařazená do dětské hasičské ligy. Zúčastnilo se celkem 14 soutěžních družstev, z toho 10 v kategorii starší a 4 v kategorii mladší. Kromě družstev z našeho okresu si přijelo změřit síly i družstvo ze Stanětice u Domažlic a 2 družstva z Plzně-Hradiště. První místo v obou kategoriích obsadila družstva ze Žihobce, druhé místo, rovněž v obou kategoriích, obsadila družstva z Bystřice nad Úhlavou. Bronzové místo ve starší kategorii si odvezly děti z Malechova, v kategorii mladší to bylo družstvo z Dešenic. Ani naše děti neudělaly ostudu, umístily se na krásném 6. místě.

-vh-

STRAŠIDLO CANTERVILLSKÉ NA HRADĚ RABÍ

To tu ještě nebylo, na hradě se rojí strašidla !!!

Spolek ROSa vyslyšel nabídku studentů a učitelů literárně dramatického oboru při ZUŠ Klatovy na strašidelnou cestu hradem spojenou s divadelním představením Strašidlo cantervillské.

V sobotu 11.10.2014 v podvečer se sešlo na 150 účastníků ze širokého okolí. Cestu z nádvoří hradu do sklepení lemovaly příšery a strašidla různého vzezření. Nebojácné děti (určitě všechny) plnily různé úkoly a nebály se ani Drákuuly, Mumie, Mrtvé nevěsty, Bílé paní, Kostlivce, Ducha, Čerta, Čarodějnice, Zbrojnošů i Zlých koček a Pavoučí sítě.

Setmělý hrad byl strašidelnou kulisou spoře osvětlený jen loučemi....Došli všichni a v cíli obdrželi diplom a cukroví. Na závěr nám studenti sehráli v konírně představení Strašidlo cantervillské s patřičně strašidelnými světelnými a zvukovými efekty.

Poděkování patří účinkujícím, pracovníkům hradu a organizátorům akce za báječně strávenou chvíli strachu na našem hradě.

Výstava v kryptě kostela

Antonín Maloň
**LOUTKY,
OBJEKTY
A MECHANISMY**

Výstava z děl známého brněnského řezbáře a tvůrce dřevěných loutek. Výstava byla zajímavá tím, že návštěvníci si mohli všechny vy-

stavené exponáty vyzkoušet. Což ocenily především děti návštěvníků hradu. Děti ze školky Rabí se od loutek nemohly odtrhnout.

-dh-

-mj-

UDÁLOSTI/ ROSA

Tak máme po volbách...

Děkuji všem, kteří přišli a vhodili hlas svým kandidátům komunálních voleb. Předvolební ovlivňování lídrů sdružení už je minulostí. Vy, občané, jste si vybrali zastupitele, které na radnici chcete mít a od kterých požadujete dobré spravování všech tří obcí. Pokud se podívám na výsledky voleb na ČSÚ, tak SNK p.Leopolda získalo celkem 1122 hlasů (40,45%) což je nejvíce, ale SNK p.Krauchera dostalo 930 hlasů (33,53%) a SNK p.Novéhoho 722 hlasů (26,03%). To je situace vypovídající o tom, že se nakonec více voličů přiklonilo ke změně v zastupitelstvu a tomu odpovídají i mandáty 4:3:2. Kdo je tedy vítěz voleb?

Především zvolení zastupitelé ze všech 3 sdružení. Teď je na nich, aby se domluvili a aby spolu komunikovali. V současné době se vede zákulisní kupčení o jeden rozhodující hlas pro volbu starosty s různými nabídkami včetně finančních. Kdo podlehne lákavým slibům? Nevím. V mých očích však takové jednání ztrácí morální kredit. Vše je o jednání, o přístupu k mandátu, bez vyhrožování, bez hořkosti, bez emocí a svého já. Zapomínáme na jedno, volí se na 4 roky a ani vítěz voleb si nemůže nárokovat post nejvyšší na radnici. Přesto se pomluvy a osočování nevyhnuly ani kandidátům u nás včetně mé osoby. Je mi líto, že volby v Rabí rozdělují občany tak těsným rozdílem. „Slabí se mstí, silní odpouštějí a chytří ignorují“. Doufám, že se kalné vody vyčistí, že se všichni zvolení zastupitelé nakonec domluví a začne běžná práce.

Chci i nadále zdarma pracovat pro občany a veřejnost jako dosud v ROSe i u hasičů. Jako řadová zastupitelka chci zůstat upřímná, čestná a pravdomluvná, jen tak obстоjím před svým svědomím a před občany.

Marie Jamrichová

Volební okrsek č.1 – Rabí

290 zapsaných voličů, volilo 233 občanů t.j. 80,34%

- 1.místo SNK p.Leopolda 867 hlasů (43,68%)
- 2.místo SNK p.Krauchera 696 hlasů (35,06%)
- 3.místo SNK p.Novéhoho 422 hlasů (21,26%)

Volební okrsek č. 3 – Čepice

63 zapsaných voličů, volilo 50 občanů t.j.79,37%

- 1.místo SNK p.Krauchera 159 hlasů (40,77%)
- 2.místo SNK p.Novéhoho 125 hlasů (32,05%)
- 3.místo SNK p.Leopolda 106 hlasů (27,18%)

Volební okrsek č.2 – Bojanovice

56 zapsaných voličů, volilo 48 občanů tj. 85,71%

- 1.místo SNK p.Novéhoho 175 hlasů (43,86%)
- 2.místo SNK p.Leopolda 149 hlasů (37,34%)
- 3.místo SNK p.Krauchera 75 hlasů (18,80%)

POZVÁNKY/ ROSA

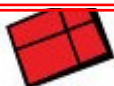
SV. MIKULÁŠ NA HRADĚ RABÍ

6.12.2014, HRAD
OD 14 - 17 HOD.

V NEBI PLNÉM ANDĚLŮ SI ZASOU-
TĚŽÍTE A DO PEKLA S
ČERTY SE VYPRAVÍTE.

*

Občerstvení na nádvoří hradu
zajištěno

VÁNOČNÍ KONCERT PĚVECKÉHO A CHRÁMOVÉHO SBORU VELKOBOR

V SOBOTU 13.12.2014, OD 16 HOD.

V budově MěÚ Rabí

*

*Tradiční vánoční koncert vás v období adventu potěší
českými a moravskými koledami a také spirituály.
Přijďte si zpříjemnit předvánoční čas
krásnými písněmi!*

Nevíte si rady s dárky pod stromeček?
Kupte svým blízkým, nebo sobě kulturní zážitek
- vstupenku na světoznámý muzikál Mamma
Mia, poprvé uvedený v ČR.

15. řada, přízemí, cena: 900 Kč
(690,- vstupné + 210,- doprava z Rabí)

Počet vstupenek je omezený !

Rozsvícení vánočního stromu

7.12.2014
RABÍ, U KAŠNY
od 16 hodin

◆◆◆
Za doprovodu
Volného sdružení
horožďovických
zpěváků a
muzikantů.

KONEČNĚ ČESKÁ VERZE!

BENNY ANDERSSON & BJÖRN ULVAEUS

**MAMMA
MIA!**

MUZIKÁL S HITY SKUPINY ABBA

JEDEME do Prahy 22.2.2015
Hlaste se na MěÚ a v Infocentru

UDÁLOSTI / RECEPT

Vážení občané.

Předem bych Vám ze srdce chtěl poděkovat za projevenou důvěru při komunálních volbách do zastupitelstva města Rabí. Účast při volbách činila 409 voličů, což představuje 80,93 % účasti občanů našich obcí s právem volit. Naše sdružení nezávislých kandidátů "Za budoucnost města Rabí, Bojanovice a Čepice" získalo 40,44 % hlasů od občanů - voličů, přičemž současný starosta měl o 41 hlasů více než potencionální kandidát na starostu ze SNK "Dobré místo pro život" (33,52 %) a o 79 hlasů více než kandidát ze SNK "Pro vás a naše obce" (26,02 %). Tato statistická čísla však nejsou v tuto chvíli pro nás směrodatná, neboť volební zákon umožňuje, aby se protistrany spojily, vytvořily tzv. koalici, a tím vyšachovaly legitimního vítěze. Naše sdružení má v současné době 4 hlasy a protikandidáti 5 hlasů. Tento jev je při letošních komunálních volbách bohužel běžný a ve vrcholové politice je toto samozřejmostí.

Komunální volby jsou však o lidech, kteří chtějí v obci žít a pro obec něco udělat a nepolitizují. Vždyť do voleb naši oponenti šli od prvního počátku s tím úmyslem, aby rozmělnili hlasy voličů a prosadili se v komunálních volbách. Toto není nic nelegitimního v případě, že mají většinovou podporu voličů. Zatím není definitivně rozhodnuto o budoucím starostovi a o dalších pozicích. Nebojíme se případného neúspěchu a při společném vyjednávání budeme do poslední chvíle bojovat za zájmy široké veřejnosti a ne úzkého zájmu některých kandidátů, kteří možná znevažují výsledky voleb při většinovém počtu hlasů našich voličů. Politika je nepředvídatelná a tak nás to tolik nezaskočilo, život běží dál.

Nemáme se za co stydět. Město Rabí předáme v dobré finanční kondici, kdy na účtech je cca 3.400 tis. Kč. Po novém roce přibudou na účty další cca 4 mil. Kč.

S tímto finančním polštářem se dá již dobře hospodařit a zdravě investovat. Chceme být zárukou - pojistkou, že veřejné finanční prostředky budou účelně vynakládány, že nebudeme nuceni zdražovat vodu, nebudeme zdražovat vývoz domovního odpadu a nahospodařené prostředky budou účelně investovány do infrastruktury našich obcí. Pro informaci chci na závěr říci, že před 12 lety jsme začínali s dluhem přes 1 mil. Kč a za první rok práce v zastupitelstvu se zastupitelé našeho sdružení vzdali finanční odměny ve prospěch místních složek.

Ještě jednou děkuji za sdružení "Za budoucnost města Rabí, Bojanovice a Čepice" za projevenou podporu při volbách a novým představitelům města Rabí přeji mnoho zdaru a pracovních úspěchů při plnění volebního programu a Vám všem především pevné zdraví.

M. Leopold – starosta města Rabí

Z RECEPTŮ FRANTIŠKA PODLOUCKÉHO

S nadcházejícím podzimem si můžeme chladné dny zpříjemnit dobrým jídlem a tak jsem pro tentokrát vybral dva jednoduché recepty na rodinný oběd.

SMETANOVÁ POLÉVKA S BRAMBOREM A ZELENOU FAZOLKOU

máslo 100g
hladká mouka 100g
sůl
pepř
bobkový list 2ks
nové koření
smetana 2dcl
zelené fazolky (mražené) 200g
ocet

Rozpustíme máslo, zasypeme hladkou moukou a uděláme si za stálého míchání světlou jíšku. Zalijeme vodou a pořádně rozšleháme., přidáme koření (bobk. list, nové koř., sůl, pepř) a 20 min. povaříme. Brambory nakrájíme na malé kostičky a uvaříme. Uvařené brambory přidáme do provařeného jíškového základu.

Polévku zjemníme smetanou a nakonec vložíme rozmražené zelené fazolky. Podle chuti přikyseleme a osladíme. Zavaříme a hned podáváme.

KUŘE PEČENÉ S JEMNOU NÁDIVKOU

kuře 1 celé
housky 4 ks
petržel
smetana 1dcl
máslo 100 g
cibule 1ks
vejce 2ks
sůl, pepř
muškátový oříšek

Opražíme nasucho housku nakrájenou na kostičky v troubě dozlatova. Cibulku nakrájíme najemno a zpěníme na másle, přidáme nasekanou petržel, smetanu a žloutky. Smícháme s houskou, osolíme, opepříme a dochutíme muškát. oříškem. Nakonec přidáme sníh z bílků. Kuře osolíme. Směsí naplníme kuře, které pečeme v troubě rozpálené na 18.0 °C dozlatova.

Vhodnou přílohou jsou různě upravené brambory (pyré, šťouchané...), teplá zelenina, zeleninový salát aj.

Dobrou chuť.
Carpe Diem.

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ PÍŠE: MUDR. PAVEL VOSKA

Můj dům, můj hrad.

Laskavý čtenář jistě promine, ale tentokrát nebude řeč o lidech, ale o domu, chalupě, baráku, jak chcete. Ona totiž i taková nemovitost má svou duši, své tajemství a paměť, a tak je někdy dobré kousek toho tajemna poodhalit. Ne nadarmo se hovoří o tak zvaném „geniu loci“, místu které je něčím zvláštní, nasáklé vším, co se tam kdy odehrálo. Konkrétně tedy jde o dům č.p. 84 v Židovnech, které tam v klidném místě za Cedronem stojí jistě nejmiň 120 let. My ale tak daleko rozhodně nepůjdeme. Začneme těsně po Velké válce. To dům koupil Tomáš Zemen z Čimic, takto dědeček mojí ženy. Nastěhoval se do něj spolu se svojí manželkou Marií z početné rodiny Frančiků z Budčic. Jako francouzský legionář dostal místo ve státní službě, pracoval na poště jako doručovatel. Jeho manželka, s energií sobě vlastní, pak provozovala hospodářství. Zde je nutné udělat malou vsuvku víceméně vědeckou. Jde o pruník takzvaného frančického genu. Ten je spojen s mimořádnou výkonností, kreativitou, nasazením, nezlomnou vůlí, odvahou a nekonvenčním přístupem. Podle našich předběžných šetření se dědí výhradně po ženské linii na jejichž konci figurují typické představitelky jako je moje žena nebo Drahuška Houdků. Jelikož se rodina dostala do jistých finančních potíží tak Zemen, jako vyučený zedník, pozemek rozdělil. Dům se zahradou prodal jakémusi Kratochvilovi a ke zbytku zejména hospodářských budov přistavil nový domek, který byl zaregistrován pod č.p. 124 a oddělen od zbytku půlcihelnou zdí. Kratochvil byl podnikatel. Živil se skupováním husí z okolí a jejich předprodejem a tak prostory domu sloužily jako dočasná husí farma. Těsně před válkou ale dům prodal strýci mého táty Dražnému, který z Vidně, kde žil a pracoval jako krejčí, přesídlil na penzi do rodné obce své manželky Ludmily, rozené Vachouškové, mladší sestry mé babičky. Do domu se posléze dočasně nastěhovala i jeho dcera Milka jež byla provdána za vídeňského zlatníka Plutnara. Ten, jako žid, byl nucen před anšlusem Rakouska zmizet. Zde se živil pěstováním slepic a prodejem vajec. Sám velký sportovec, desetibojař, roznášel v poklusu slepičí trus v nůšce na skromné pole za Líšnou, které k domu patřilo a které se takto snažil zúrodnit a vždycky říkal svou vídeňskou češtinou: „*To to poroste jako plásen.*“ Jak už řečeno Rabí i Evropu včas opustil a usadil se

v Caracasu ve Venezuele, kde vybudoval prosperující zlatnický závod. No a sem se v roce 1940 nastěhovala moje máma s tátou, kteří po svatbě vlastně neměli kde bydlet. A tak tento dům, který nám nikdy nepatřil, ale který považují za svůj rodný, jsme obývali až do roku 1966, kdy jsme se přestěhovali do komfortnějšího družstevního bytu ve Strakonici. Dům to byl zvláštní, rozlehlý a svým způsobem i mysteriosní. Měl spoustu záhadných a tajemných zákoutí, která mě jako kluka nesmírně lákala, vzrušovala a vábila a ze kterých jsem měl někdy i strach. Byl rozdělen prakticky na dvě bytové jednotky, z nichž jednu obývala naše rodina. Byla to úzká kuchyně

pod komínem a dvě místnosti s okny do průčelí, do dvorku a do zahrádky. Vedlejší bytový prostor sestával ze dvou místností, které byly poměrně tmavé a vlhké, protože přiléhaly k technické části domu, kde se nacházel sklad uhlí a dříví, králíkárna, jakož i příležitostné posady pro husy. V této části se nájemníci střídali. Po Dražném, který na sklonku války zemřel tam bydleli moje babička a děda Kořených, posléze přechodně strýc Vašek s rodinou a pak podnájemníci tak, jak je určil Národní výbor. Fantastická byla půda, která díky rozlehlosti objektu byla poschoďová. V prvním poschodí se nacházela místnost s okny do štítu, která byla po celý rok uzavřená a sloužila jako letní byt Vojtovi Dražnému s rodinou, který dům po otci zdědil. Symbioza s majiteli fungovala k obapolné spokojenosti. Dražných byli rádi, že někdo udržuje dům v obyvatelném stavu a naši měli bydlení za víceméně symbolickou cenu. Pamatuji si, že to bylo 120 Kč za rok. Když Vojta zemřel, chtěla jeho žena Věra dům prodat našim za pouhých

dvacet tisíc korun, což bylo samozřejmě velmi výhodné, ale naši již bydleli ve Strakonici, nechťeli se přidělovat starosti a tak odmítli. Škoda. Nad tímto půdním podlažím bylo další patro, které se hodilo snad jen k sušení léčivých bylin, které jsme jako žáci museli odevzdávat. K domu patřil také suchý záchod, na který se chodilo přes dvorek, což bylo zejména v zimě krajně nepohodlné. Dodnes vidím ten sedací otvor obalený jinovatkou a námrazou. To první usednutí vždy vyžadovalo odvalu hodnou polárních badatelů. K utření se používaly nastříhané čtvrtky Rudého práva, které bylo před upotřebením nutné rázným promnutím zjemnit. Teprve později jsme si mohli užívat komfortu v podobě toaletního papíru. Vynášení malé žumpičky byla každoroční jarní práce našeho táty, který to „zlato“ šufánkem vybíral a rozléval po zahradě spolu s typickou vůní domova. Vedle záchodu stál kurník pro slepice. Ty jsme měli vždycky. Nevýhodou byl dvorek posetý slepičinci. Na druhou stranu je ale nutno říci, že tak pěkný pažit, jaký tam díky tomu byl, dnes nejsem schopen vypěstovat ani s nákladnou zahradní technikou. Kromě slepic jsme měli ještě kočky, to kvůli myším. Problém byl ale co s koťaty, která se pravidelně na jaře objevovala. Máma na to neměla nervy, a tak jsem to byl já, jinak velký milovník koček, kdo je musel topit. Ani nechtějte vědět jak jsem to dělal. Doufám, že mi útlocitné čtenářky odpustí, byla to nutnost. V domě byl pouze jediný zdroj vody z kohoutku na chodbě. V zimě často zamrzal i když byl obalen hadry a tak přišly na řadu svíčky, petrolejky a jiné rozmrazovací prostředky. Splašky, ty se prostě vylévaly na zahradu. To byla pane ekologie. Byla to ale oáza klidu, kde život běžel podle trochu jiných hodin než dnes. Samozřejmě, bylo to trochu nepohodlné, vyžadovalo to spoustu různých činností, například v zimě natlouct piliňákové bubny, taky tělesná očista byla spojena s jistou otrlostí. Dodnes je mi vyčítáno, že díky tomu jsem si své hygienické návyky nedokázal dostatečně vybudovat. No ale všechno jsem to přežil a v mé paměti ten dům zůstává ne nepodoben pohádkovým hradům, kde všechno dobře a šťastně končí. Nejvyšší čas, abych skončil i já, už jsem toho naškrábal dost. Tak snad zase příště.

ŠUMAVŠTÍ MUZIKANTI

NAPSAL: Bohumil ZÍKA „Kronika rodu Zíků“

Kapitola dvanáctá: *O soukromé cestě do Švýcar a uzavření smlouvy s cirkusem Knie.*

Ovšem na úkor všech dalších. Narůstala špinavá konkurence, kde nezůstalo jen přitom podbízení se za nižší ceny, ale jeden na druhého psal hanlivé dopisy.

Ředitelé tak poznali naše lidi také z té druhé stránky a my pomalu ztráceli ve světě dobré jméno. Proto také každý kapelník, který již měl smlouvu, jak se říká v kapse, hleděl to co nejdéle tajit, aby na něj druzí nepsali něco špatného a o místo nepřišel. V psaní nabídek byla moje maminka tátovi zdatnou pomocnicí, neboť jako rozená Rakušanka, navíc měla obchodní školu, psala bezchybně německy. I další kapelníci k nám chodili, aby jim napsala nabídku k tomu či onomu podniku. Zajímavé bylo, že si byli jisti, že my neprozradíme nikomu, s kým dotyčný kapelník vyjednává. Otec tohoto nikdy nezneužil, vždyť měl téměř každým rokem nějakou smlouvu. A že se to někdy nevydařilo, to se stalo mnohým dalším také. Konečně i na nás se usmálo štěstí a na klubku času se již začínala objevovat také stříbrná vlákna a ta byla předzvěstí lepších časů.

Jednoho dne začátkem února obdržel otec takřka nečekaně telegram z města Rapperswillu am See, Švýcarsko, aby se dostavil k osobnímu nezávaznému jednání k ředitelství cirkusu Gebruder Knie.

Risikovat tolik peněz za cestu, která by byla nakonec bezvýsledná, se otcí nechťelo. Než zase naše babička měla slovo rozhodující. Otec, který se s ní, jako vždycky, napřed poradil, dostal od ní takovou odpověď: *"Risk je taky zisk, tady máš peníze na cestu a jakýpak dlouhý rozmejšlení."* Tak se na cestu vydal.

Vše ovšem muselo zůstat v naprosté tajnosti, aby mu konkurence nepřekazila plány.

Abych mohl plynule pokračovat, bude nutné nakrátko přerušit jeho cestu a informovat o některých faktech, které hrály důležitou roli při podepsání smlouvy u tak známého podniku. V této době již snad každý cirkus hrál

takzvaně jedním dnem. To znamenalo, že ani jediný den se nemohl vynechat bez představení kvůli bourání a stavění cirkusu. Pouze tento chvalně známý podnik byl dosud výjimkou a o tom otec velmi dobře věděl a už také byl připraven na to, o čem se vlastně bude jednat. Pro cirkus, který musel jeden den vynechat, to jest ráno teprve cirkus bourat a přes den nakládat na vagony a teprve druhý den stavět na další štaci, to nebyla pouze ztráta jednoho dne, ale hlavně ztráta finanční. A to v narůstající konkurenci bylo neúnosné.

Tento podnik absolvoval během celé sezony malý počet měst, nejvýše tak třicet pět, ale i to znamenalo ztrátu třiceti pěti dnů a tu si páni Knie spočítali, že tato ztráta činí cirkusu půl milionu franků. Taková suma stačila na krmení dravé a jiné zvíře po celou zimu a zbylo i na jiné další výdaje. Nebylo tudíž divu, že chtěli také najeiti, jak se nyní s oblibou říká, na nový systém řízení. Otec, který byl dobrým znalcem problematiky, věděl, že bude nutno především zvýšit stav dělníků z dosavadních padesáti na celé sto, dále i počet hudebníků, řemeslníků a podobně. Přeorganizovat celý pracovní postup, to znamenalo ihned naložené vozy připravit na rampě, aby již brzy zrána se mohlo vlakem odjet na další štaci a hned po příjezdu začít vykládat a znovu stavět. Do večera pak vše muselo být hotovo, aby se mohlo hrát.

Jaký to však byl nápor na fyzické síly každého jednotlivce, si sotva kdo z dnešních lidí dovede představit. Ještě tam, kde si mohli pak lidé po tomto dalším večerním představení klidně lehnout a pořádně se vyspat, to ušlo. Když cirkus zůstal přece jenom několik dní na jednom místě, byl čas opět načerpat dostatek nových sil.

Hůře na tom byli ti, co cestovali ve Francii. Tito lidé snad nespali po celou sezonu. Sám jsem toto sice neprožil, neboť když toto vyprávěli ti, co to zažili, dostal jsem z toho takovou hrůzu, že mě ani ve snu nikdy nenapadlo se do Francie podívat. Sice jsem tam

také byl, ale to bylo s belgickým podnikem, který těchto forem nepoužíval. V Rapperswillu byl táta velmi dobře přivítán všemi třemi řediteli. Bydlení dostal v hotelu zdarma, jakož i veškerou stravu a další zaopatření. Hned při prvním jednání se stalo to, co otec očekával. Dostal termín tří dnů, aby si vše mohl důkladně promyslet a pak navrhnout, co a jak dělat. Během tohoto času měl možnost si veškeré zařízení prohlédnout, podium, vozy, šapito, aby si mohl utvořit celkový obraz a měl přehled o tom, kolik lidí by k tomu všemu potřeboval.

Otec, bez nadsázky, výborný znalec všech cirkusových problémů, musel pak po podepsání smlouvy ručit za vše. Vcelku vzato, za celý, plynulý chod podniku. Nakonec došlo k závěrečnému jednání.

Zpočátku, jak otec vyprávěl, byla zde určitá nedůvěra ředitelů, počet udaných dělníků se jim zdál příliš vysoký, otec však, u vědomí své odpovědnosti nemohl od svého požadavku jednoho sta dělníků a dvaceti osmi hudebníků ustoupit. K tomu ještě tři české kuchařky a pomocná síla do kuchyně. A tu, co se nestalo třetího dne, když jednání bylo v plném proudu, objevil se čtvrtý bratr Luis Knie, u kterého otec již pracoval po tři sezony.

Jakmile tátu uviděl, srdečně jej objal a povídá: *"Jo, Herr Zíka. das ist ein guter Mensch und Fachmann."* Přijel ke svým bratrům na návštěvu po dlouhých letech poprvé. Jednání nyní dostalo zcela jiný spád a skončilo podepsáním smlouvy, již bez jakýchkoli námitek. Důvěra ředitelů k otcí stoupla, a tak i pokud se týká platů, uspěl ke své úplné spokojenosti. Nezdíciích a okolí tolik, že se na mnohé nedostalo. Právě tak s kuchařkami nebyl problém. Matka i teta Anna, která na ten čas uzavřela svůj krámeček, a strýc Josef jeli také. Jako třetí kuchařka manželka p. Viška, znamenitého to muzikanta a kamaráda mého otce ještě ze školních lavic.

Z NEJSTARŠÍCH DĚJIN ŠKOLY V RABÍ

- zpracovala Božena VOKATÁ -

Školní rok 1965 - 1966

I z těchto „družinářů“ už jsou babičky a dědečkové a kde asi je vychovatelka Božena Němcová?

Školní družina při ZŠ v Rabí

Teprve od roku 1965 pracovaly v ŠD už jen samé pedagogicky vzdělané vychovatelky. Byly to:

ve škol. roce :

1965/66	Božena Němcová
1966/67	Zdeňka Krátká
1967/73	Gabriela Mlynaříková
1973/80	Jana Hanesová
1980/84	Marie Havelková
1984/92	Jitka Výrutová
1992/93	Blanka Růžičková

září 1993/říjen 1994 Zdeňka Fuchsová- Vrbová

listopad 1994/červen 1995 Jaroslava Pinkasová

1995/2005 Jindra Klůsová

Krátkodobě vypomáhala také paní Marie Leopoldová a tehdy ještě studentka Martina Štěchová /červenec- srpen 1993/.

Až do 1.ledna 1974 neměla ŠD svoji samostatnou místnost. Vždycky bývala umístěna tam, kde bývali prvňáčci - jak už jsem zmiňovala. Teprve po rekonstrukci domu č. 17 / dnes je tam umístěn BAZAR / se tam přestěhovala vedle školní jídelny a zůstala tam celých 20 let. Výhody samostatné místnosti tedy poprvé "vychutnávala" vychovatelka Jana Hanesová až do konce škol. roku 1979/80, kdy se přestěhovala s rodinou do Písku. Ve škol. roce 1993/94, tedy za 20 let po provedené rekonstrukci tehdejším MNV byl dům č. 17 vrácen majiteli a školní jídelna a ŠD se musely vystěhovat. Přesídlily do mateřské školy na Světlé.

V 1. patře byla umístěna MŠ a školní kuchyně, kde se vařilo i pro žáky základní školy. Ti měli jídelnu v přízemí, kam se jídlo dopravovalo výtahem. A tam také byla velká třída, která byla rozdělena na dvě části. Jedna byla vyhrazena pro třídu žáků 1. stupně a ve druhé byla umístěna školní družina. Opakovalo se tedy skoro to, jak družina před léty začínala - opět neměla svou místnost. Dočkala se ale po r. 1996, kdy byl na škole zrušen 2. stupeň. Obě třídy žáků 1. stupně přešly do budovy, kde byla ředitelna a ŠD zůstala v MŠ na Světlé.

Děti však neustále ubývalo, až jich zůstalo jen 9 - to už byly jen v jedné třídě. Tato situace už byla finančně neúnosná, proto byl i 1. stupeň školy v červnu 2005 zrušen.

Pro Rabí je to velká škoda - během školního roku s výjimkou května, června a září je tu velmi pusto.

Sraz spolužáků po 40. letech

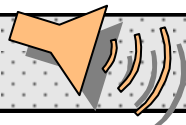
ZŠ Rabí, třída 9 A + B, rok 1974 - třídní učitelé Ludmila Sulanová a Jan Purkar

Každoročně se na Rabí setkávají spolužáci posledních ročníků základní školy, které osud zavál na různá místa v republice i mimo ni.

Naše třídy 9. A a 9. B, které končily v roce 1974 se letos sešly po 40 letech v hospůdce U vystřeleného vočka 27.9.2014. Sice všichni nepřišli, někteří spolužáci nechodí vůbec, ale to nám nevadí.

Dáme si společnou večeři, zavzpomínáme, popovídáme a rádi se vidíme. Všichni tady mají v okolí své kořeny, v Bojanovicích, Buděticích, Vlkonicích, Čepicích, Žichovicích a samozřejmě v Rabí. Někomu zde žijí rodiče, někdo se vrátil do rodného domu, jiní bydlí v nedalekých městech. Máme štěstí, že nám ze třídy ještě žádný spolužák nezemřel. Jsme rádi, že nás pravidelně navštěvují i naši třídní učitelé Ludmila Sulanová z Klatov a Jan Purkar z Jesenice u Prahy, kteří se za tu dobu stali našimi přáteli. Je škoda, že v Rabí skončila škola, která zde působila přes 100 let mnohdy v nelehkých podmínkách. Škola v Rabí dávala děti v obci dohromady, kamarádství přetrvávalo i do dospělosti a nebyla nouze o kulturní vystoupení při různých příležitostech. Dnes už se nemůžeme podívat do naší školy, protože slouží k jiným účelům. Naše setkání končívají dlouho po půlnoci s přáním zdraví a štěstí všem přítomným i nepřítomným a poděkováním našim organizátorkám Stáně Kožnarové a Daně Svatošové z Horažďovic.

POZOR: Vývoz komunálního odpadu od června 2014 1x14 dní (čtvrtek ráno v lichém týdnu).

SOV VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

DNE 1.11.2014

RABÍ U HŘIŠTĚ TJ
BOJANOVICE NA NÁVSI
ČEPICE U HASIČÁRNY

Odpady navážejte na stanovená místa již od pátku 31. října 2014.

Infocentrum & knihovna

Pracovní doba

říjen

PO - ČT 9-16 hod.

listopad - březen

PO a ST 9-16 hod

Oslavenci v říjnu 2014

80 let Marie LÖFFELMANNOVÁ Rabí
65 let Blanka RŮŽIČKOVÁ Rabí
80 let Miroslava ZAHŘÁDKOVÁ Rabí

Oslavenci v listopadu 2014

85 let Alžběta TOUCHOVÁ Rabí
80 let Marie HRBKOVÁ Rabí
80 let Marie HEŘMANOVÁ Rabí
85 let Ladislav VOKATÝ Rabí
92 let Jindřich ŠVEHLA Bojanovice
80 let Marie VALENTOVÁ Rabí

Zemřeli:

17.8.2014 Martin Bobula, Bojanovice
30.8.2014 Hana Korcová, Rabí

Vyslovujeme pozůstalým upřímnou soustrast

Narodili se:

27.8.2014 Lydia Elsie Novotná, Rabí
15.9.2014 Vanessa Zdeňková, Rabí

Blahopřejeme k narození dítěte.

VÝSLEDKY VOLEB DO ZASTUPITELSTVA

OBCE RABÍ

konané ve dnech 10. a 11. října 2014

Kandidátní listina		Kandidát			Navrhující strana	Politická příslušnost	Hlasy		Pořadí zvolení
číslo	název	poř. číslo	příjmení, jméno, tituly	věk			abs.	v %	
1	SNK	1	Leopold Milan	56	NK	BEZPP	175	15,59	1
1	SNK	2	Löffelmannová Marie	53	NK	BEZPP	148	13,19	2
1	SNK	3	Boltík Zdeněk	56	NK	BEZPP	132	11,76	3
1	SNK	4	Löffelmann Ludvík	54	NK	ANO 2011	117	10,42	4
2	SNK Dobré místo pro život	1	Kraucher Miroslav	31	NK	BEZPP	134	14,40	1
2	SNK Dobré místo pro život	2	Potužník Eduard	40	NK	BEZPP	130	13,97	2
2	SNK Dobré místo pro život	3	Jamrichová Marie	55	NK	BEZPP	130	13,97	3
3	SNK Pro vás a naše obce	3	Balcar Petr	49	NK	BEZPP	96	13,29	1
3	SNK Pro vás a naše obce	1	Nový Petr	51	NK	BEZPP	95	13,15	2

Ke dni vydání novin, nebylo rozhodnuto o sestavení zastupitelstva a volbě starosty obce.

SPORT

Dobrý den sportovní přátelé,

tak podzimní fotbalová sezóna je v plném proudu. Kromě prvoligového dění, kde se souboj o titulu již standardně zúžil na dva kluby a to Spartu a Plzeň, sledujeme také výborný vstup naší reprezentace do kvalifikačních bojů o evropský šampionát 2016, který se bude konat po celé Evropě. Zvlášť nedávný zápas na horké turecké půdě byl velkým zážitkem a s českým týmem se musí v rámci Evropy počítat.

My se samozřejmě zaměřujeme na 3. třídu, kde je nováčkem náš oblíbený klub FK Budětice 2012. Po deseti kolech nutno říci, že žluto-černí nejsou tak suverénní jako tomu bylo minulý rok, což je samozřejmě pochopitelné, protože postup do vyšší třídy znamená postup mezi vyšší kvalitou. I tak střed tabulky je na nováčka velmi dobrý start. Mimochodem za své více jak 10-ti leté působení v Sokole Rabí jsem 3. třídu nehrál nikdy, takže klukům i trochu závidím, že si můžou zahrát o stupeň výš.

Rád bych se zaměřil na dva zápasy, které měly pikantní narozeninový nádech. První z nich je domácí zápas se Zavlekovem. I přes velmi sychravé počasí dorazilo na zápas tradičně spoustu budětických fanoušků. Na mokřem terénu se hrál svižný, atletický, ale i tvrdý fotbal. Na to bohužel doplatil budětický pilíř defenzivy Franta Švehla, který musel po druhé žluté kartě pod sprchu ještě v prvním poločase. Samozřejmě nepříjemná situace pro trenéra. Zvlášť když Franta patřil jednoznačně k nejlepším hráčům Budětic. Jakoby mu toto anglické počasí přímo vyhovovalo. Pozitivní tak zůstalo, že Budětice po první půli vedli 1:0 po vlastním gólu Oty Soumara. Po přestávce soupeř, s vidinou jednoho hráče navíc, vycítil šanci na vyrovnání, ale obrana v čele se skvělým Jirkou Vintrem v bráně odolávala. Zavlekov nakonec srovnal, paradoxně až poté co kartami vybavený rozhodčí poslal do deseti i jejich tým. Byla to ovšem parádní akce na jeden dotek s excelentním zakončením. Když už se zdálo, že zápas skončí remízou, rozhodl se do zápasu nastoupit samotný trenér Zbyněk Chmelík. Střídání přišlo v době, kdy budětičtí zahrávali nebezpečnou standardní situaci. Zbyněk doběhl do vápna, zakončil skvělým centrem a rozhodl o výhře Budětic. Dal tak dárek nejen fanouškům, kteří vydrželi v dešti celý zápas, ale především kustodovi týmu, panu Janečkovi, který slavil jubilejní 60-té narozeniny. Tímto přejeme za celou redakci panu Janečkovi vše nejlepší a především hodně zdraví.

Dalším zápasem o kterém chceme referovat je domácí zápas s béčkem Svěradic. Poměrně podobný zápas jako se Zavlekovem. A to především díky dalšímu jubileu, přesně 40 narozeninám trenéra Zbyňka Chmelíka. I zde se patří abychom pošli Zbyňkovi hodně zdraví a úspěchy v trenérské kariéře.

Jinak zpět k zápasu. Obrana vyztužená novou posilou, zkušeným Davidem Šubou ze Žichovic, soupeře prakticky k ničemu nepustila a po gólech Vency Kordy, Románka Melky a Davida Chmelíka porazili soupeře 3:0. Soupeř závěr dohrával v devíti, nicméně obě vyloučení byly zasloužené. Budětice si tak upevnili místo ve středu tabulky a mohou se těšit, stejně jako my na další zápasy

Pavel Voska ml

A2A- III. třída

TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	PK	(Prav)
1.	Hartmanice	10	7	2	1	32: 14	23		(8)
2.	Dešenice	10	5	5	0	31: 18	23	3	(5)
3.	Týnec	10	5	5	0	37: 21	22	2	(5)
4.	Bezděkov	10	5	3	2	29: 16	21	3	(6)
5.	K. Hory	10	5	3	2	28: 23	20	2	(0)
6.	Velhartice	10	6	1	3	20: 18	19		(4)
7.	Ž. Ruda	10	3	4	3	29: 30	17	4	(-2)
8.	Budětice	10	4	1	5	21: 23	14	1	(-2)
9.	Švihov	10	3	3	4	29: 25	12		(-6)
10.	V. Hydčice	10	2	3	5	14: 23	10	1	(-3)
11.	Žihobce	10	3	1	6	8: 22	10		(-8)
12.	Zavlekov	10	0	7	3	17: 21	9	2	(-5)
13.	Svěradice B	10	2	1	7	16: 23	7		(-8)
14.	Milčice	10	0	1	9	14: 48	2	1	(-14)

CO SE DO NOVIN SKORO NEVEŠLO....

MACHSTAV
FOUKANÉ IZOLACE - OPLÁSTĚNÍ HAL - PUR PANELE - TRAPEZOVÉ PLECHY

Jste mezi těmi, kteří řeší podobné problémy?...

Trápí vás vysoké náklady za vytápění vašeho domu?
Když v zimě přes noc vyhasne kotel, máte doma ráno chladno?
Dělají se vám rampouchy na okapech a vzlíná voda po fasádě?
Máte doma plísně na stropě a v koutech nad okny?
Přehřívají se vám v létě místnosti pod stropem v horních patrech?
Máte slabou nebo špatně položenou izolační vrstvu?
Hledáte řešení jak efektivně zateplit vaši novostavbu?

Řešením je zateplení – foukanou minerální izolací**Společnost MACHSTAV vám nabízízdarma !**

- Osobní návštěvu technika spojenou s prohlídkou objektu
- Vyhodnocení stavu zateplení objektu
- Návrh na řešení případných problematických míst
- Kalkulaci nákladů na opravu zateplení
- Kalkulaci návratnosti investice
- Realizaci opatření dodatečného zateplení stropů
- Kontrolu stavu zateplení objektu po realizaci - termokamera
- Kvalitní materiál od největších výrobců izolačních materiálů
- Kvalitně odvedenou práci za rozumnou cenu!

**DOPRAVA
ZDARMA**

MACHSTAV s r.o.
Okružní 374/19
Dobronín, 588 12

Technicko obchodní
poradce

Bc. Jiří Hůzl, DiS.

Mob: 601568700

izolace@machstav.cz

www.machstav.cz

poradte se
s odborníky:

**Domluvte si
bezplatné posouzení
vašeho domu co
nejdříve !!**

**ZAMĚŘENÍ SE
PROVÁDÍ ZDARMA**

Provozní doba
pošta Rabí

Po – Pá 8-9 14-16

Provozní doba ZKD Rabí

PO	7 - 12	
ÚT	7 - 12	13 - 17
ST-PÁ	7 - 12	13 - 16
SO	9 - 11	

Zdravotní středisko
Žichovice

MUDr. J. Vycpálek

Po 7-12 Čt - 13-18
Út 7-12 Pá - 7-12
St 7-12

MUDr. E. Chocová

Po 8-10 Čt 14-18
Út 8-11 Pá 7-12

MUDr. P. Kyrál

Pá 11-14:30

SLOVO ZÁVĚREM

**„ ČLOVĚK UŽ ILUZÍ NEMÁ, TY SPADNOU DŘÍV NEŽ NA PODZIM LISTÍ, ALE RA-
DUJE SE JEN Z JEDNÉ VĚCI : Z NEPROMARNĚNÝCH DNŮ, Z PRÁCE ... “**

ANTONÍN SLAVÍČEK

Vydává Rabský okrašlovací spolek ROSa
Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí , IČO: 22866663
Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.
Šéfredaktorka: Eva Dušková
Adresa redakce: Rozsedly 20, 342 01 Sušice, tel.: 724 296 137
rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz
Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková
Grafická úprava: Eva Dušková
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma.
Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300
E-noviny, **ke stažení** a odebrání také na webu: www.mestorabi.cz
Uzávěrka příštího čísla je **30. listopadu 2014**